

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. ΜΑΓΚΑΚΗ

Τελειοφοίτου τῆς Νομικῆς

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΤΟ

ΑΙΓΑΙΟΝ

Δ. Καλογερόπουλος

Να ζη κανείς ή να μη ζη;

Κωμικός μονόλογος

Πασχαλινή επετηρίς το Αιγαίον (Β. Μαγκάκη), Αθήνα, 1898, σ. 54-56

ΝΑ ΖΗ ΚΑΝΕΙΣ ἢ ΝΑ ΜΗ ΖΗ ;

ΚΩΜΙΚΟΣ ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ

Μάλιστα· σὰς ἐρωτῶ : Νὰ ζῆ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῆ ;

Θὰ μοῦ συγχωρήσετε αὐτὴν τὴν ἀδιακρίσιαν. Διότι ἀδιακρίσια βέβαια εἶνε, εἰς μίαν τέτοια εὐμορφή συναστροφῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν κυριαρχεῖ ἡ ζωὴ, νὰ σὰς προβάλλω ἐγὼ τοιαύτας ἐρωτήσεις. Καὶ ὅμως, κυρίαί μου, γιὰ συλλογισθῆτε το καλά . . . Νὰ ζῆ κανεὶς ἢ νὰ μὴ ζῆ ;

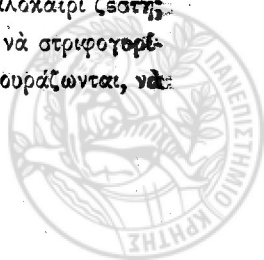
Νὰ σὰς τὸ ἀποδείξω ; Ἀκούσατε.

Πρὸ ἡμερῶν μία εὐμορφή κόρη—εὐμορφή γιὰ μὲ τοῦλάχιστον — χαριτωμένη — ὅλοι τὸ ὁμολογοῦν—κομπῆ ἔπαιξε ἓνα τραγουδι εἰς τὸ πιάνο. Τὸ τραγουδι ἦτο παλιῆ, ἀλλὰ τὸ ἔπαιξε μὲ πολὺ γοῦστο. Δὲν ἤξεύρω δὲ πῶς μοῦ ἦλθε νὰ τὴν ἐρωτήσω ἂν πρέπει κανεὶς νὰ ζῆ.

Καὶ αὐτὴ ἐγέλασε πολὺ καὶ μοῦ εἶπε ; Νὰ ζῆ καὶ νὰ παραζῆ.

— Εἶχε δίκαιον ! Ἐκεῖνο τὸ παρὰ-ζῆ ἦτο πολὺ ἐπικαιρον.

Ἄλλὰ σὰς παρακαλῶ. Καὶ γιὰτι νὰ ζῆ κανεὶς ; Γιὰ ν' ἀκοῦτε πῶς ἡ ράπτρια σὰς ἐχάλασε τὸ φόρεμα ἢ ὕπνρητρια τὸ φαγι, ν' ἀκοῦτε διὰ τοὺς νευρικούς πονοκεφάλους τοῦ ἐνὸς ἢ διὰ ὁ μπεμπέδες ἔχει κωλικόπονον ἢ νὰ σὰς πιάνει ἀπελπισία διότι τὸ χειμῶνα κάμνει κρύο καὶ τὸ καλοκαίρι ζέσθη ; ἢ τί εὐχαριστήσις εἶνε λ. χ. νὰ χορεύης, νὰ στρφογορεύης σὰν σακατεμένο ἄλογον ; τὰ πόδια νὰ κουράζωνται, νὰ

ἰδρώνουν τὰ χέρια, νὰ ζαλίζεται τὸ μισθὸ σου,—ἀν ὑπο-
τεθῆ ὅτι ἔχετε—ν' ἀνασαινης βαρειά, νὰ σὲ σκουντᾶ ὁ ἕνας
ἀπ' ἐδῶ, νὰ σὲ πατεῖ ὁ ἄλλο ἀπ' ἐκεῖ, νὰ σὰς ἐπικρίνη τρί-
τος καὶ . . . τίποτε ἄλλο.

Ἄ, οὔτε μισογόνης εἶμαι, οὔτε πεσομιστής. Καὶ ὅμως
σὰς τὸ βεβαιῶ, τὸ ἀπεφάσισα· θὰ αὐτοκτονήσω ! Καὶ δὲν
εἶνε μόνον ὅτι τὸ ἀπεφάσισα. Τίποτε δὲν θὰ μ' ἐμποδίση νὰ
τὸ πράξω τώρα ἐδῶ, ἐνώπιον σὰς.

Θὰ μοῦ εἴπητε ὅτι εἶμα τρελλός.

Θὰ σὰς εἰπῶ ὅτι δὲν ξέρετε τί λέτε.

Θὰ μοῦ εἴπητε ὅτι αὐτὸ εἶνε μία νευρόπάθεια.

Θὰ σὰς εἰπῶ ὅτι φλυαρεῖτε καὶ θὰ σὰς εἰπῶ καὶ κάτι αἰ-
ἄλλο. Τὸ μυστικὸ μου. «Δὲν βλέπω τὸν λόγον διατὶ νὰ ζῶ».

Διὰ νὰ βλέπω τὰ φακὸλ τοῦ Α ἢ τὸ μονόκλ τοῦ Β. Διὰ
ν' ἀκούω τὸ “σὺ ποῦ πέταξες στὰ ὕψη”, ἢ διὰ νὰ βλέπω τῆς
ἀπιστίας τῆς κόρης τῶν ὀνείρων μου. Διὰ νὰ πηγαίνω εἰς
τὰς κηδεῖας καὶ εἰς τοὺς γάμους, διὰ νὰ αὐξάνει τὸ δοῦναι
τοῦ ράπτου. ἐνφ θὰ ἐλαττοῦται τὸ λαβεῖν τοῦ μισθοῦ ; Νὰ
ζῶ διὰ νὰ πλουτίξῃ ὁ οἰκοδεσπότης μου, διὰ νὰ αὐξάνουν
τὰ χρέη καὶ νὰ μὴ αὐξάνουν, ἀπ' ἐναντίας, νὰ ἐλαττοῦνται
αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μου, ἐγκαταλείπουσαι ἀνάδρωος τὰς
τάξεις των ; Ἄ θ' αὐτοκτονήσω. Τὸ ἀπεφάσισα. Χαίρετε
ἄνθη καὶ δρυμοὶ καὶ βουνὰ καὶ φάραγγες καὶ Ζάππειον καὶ
Φάληρον. Ὡ λειψῶνες τῶν αὐτοκτονησάντων δεχθῆτε με
εἰς τοὺς κόλπους σας.

— Ἄλλὰ πῶς ν' αὐτοκτονήσω ;

— Νὰ πέσω ἀπὸ τὸ μπαλκόνι μου ;

— Εἶνε πολὺ χαμηλὸ καὶ δὲν θὰ πάθω τίποτε.

— Μὲ ἀρσενικόν ;

Ἐπιπλοῦν τὸ δηλητήριον αὐτὸ τὸ πέρνον κατα προτίμησιν αἱ κορίαι.

— Νὰ πέσω νὰ πνιγῶ ;

— Διατρέχω τὸν κίνδονον νὰ σωθῶ.

— Μὲ τὸ ἐγχειρίδιον ;

— Ἡδτοκτόνησα ἤδη μὲ τὸ ἐγχειρίδιον τῆς Πολιτικῆς δικονομίας.

— Ἐπιπλοῦν καὶ ποῦ νὰ σκοπεύσω ;

— Εἰς τὰ μυαλά ;

— Μπορεῖ νὰ μὴν ἔχω.

— Εἰς τὴν καρδίαν ;

— Τὴν ἔχει καταλάβῃ ἐλόκληρον ἡ φίλη μου, ὥστε δὲν μένει καθόλου χώρος διὰ νὰ σφηνωθῇ ἡ σφαῖρα.

Ἐπιπλοῦν ὁμολογήσατε ὅτι ἀξίζει νὰ αὐτοκτονήσῃ κανεὶς ὅταν ἀκούει τέτοιας μωρίας. Καὶ εἶμαι ἕτοιμος νὰ παύσω διὰ νὰ . . . αὐτοκτονήσω, ὅταν αἴφνης μοῦ ἔρχεται μία σκέψις.

Ζῆ κανεὶς σήμερον τόσον ἄθλια, ὥστε εἶνε σὰν νὰ μὴ ζῆ. Ὡστε πρέπει νὰ ζῆ κανεὶς διὰ νὰ μὴ ζῆ. Αὐτὸ εἶνε. Ὡ ἐὰν ἔζη ὁ Σαίξπηρ θὰ ὠμολόγει τὴν ἦτταν του, ὅπως πρέπει νὰ ὁμολογήσετε καὶ οεὶς τὴν ἰδικήν σας ἦτταν, διότι εἴχατε τὴν ἀνοησίαν νὰ μὴ ἀκουετέ τόσῃν ὥραν. Πῶς ;

Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

